

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**H/ 12499. számú
országgyűlési határozati javaslat**

**a Magyar Köztársaság és az Indiai Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről
és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók
területén Új-Delhiben, 2003. november 3-án aláírt Egyezmény megerősítéséről**

**Előadó: Dr. Draskovics Tibor
pénzügyminiszter**

Budapest, 2004. november

Az Országgyűlés/2004. (.....) OGY határozata

a Magyar Köztársaság és az Indiai Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Új-Delhiben, 2003. november 3-án aláírt Egyezmény megerősítéséről

Az Országgyűlés

1. a Magyar Köztársaság és az Indiai Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, Új-Delhiben, 2003. november 3-án aláírt Egyezményt e határozattal megerősíti;
2. felkéri a külügyminisztert, hogy az indiai felet a megerősítésről diplomáciai úton tájékoztassa.

INDOKOLÁS

A Magyar Köztársaság és az Indiai Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, Új-Delhiben, 2003. november 3-án aláírt Egyezmény tartalma törvényhozási tárgyat érint, ezért megerősítéséhez az Országgyűlés döntése szükséges, amely országgyűlési határozat formájában történik.

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények fő célja, hogy az adóztatás szabályozásával, kiszámíthatóvá tételével támogassák mindkét állam befektetőit.

A nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint az Egyezmény kihirdetésére — tekintettel arra, hogy annak tartalma törvényhozási tárgyat érint — törvényben van mód.

EGYEZMÉNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG

ÉS

AZ INDIAI KÖZTÁRSASÁG

KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL

ÉS

AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK

MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

Az Magyar Köztársaság és a Indiai Köztársaság attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén és azzal a céllal, hogy a két ország gazdasági együttműködését elősegítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

1. Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket egy Szerződő Állam vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. *Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, vagy a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.*

3. *Az Egyezmény különösen a következő, jelenleg létező adókra terjed ki:*

(a) Magyarország esetében:

- i) a személyi jövedelemadóra;
- ii) a társasági adóra;
- iii) az osztalékadóra;

(a továbbiakban "magyar adó").

(b) India esetében:

a jövedelemadóra, beleértve az azzal kapcsolatos bármely pótdót;

(a továbbiakban "indiai adó")

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról értesítik egymást.

3. Cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
 - (a) a "Magyarország" kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - (b) az "India" kifejezés India területét jelenti, és magába foglalja a parti tengert és a fölötte lévő légteret, valamint minden olyan tengeri övezetet, ahol India jogszabályai szerint és a nemzetközi joggal — ideértve a Tengerjogról szóló ENSZ Egyezményt — összhangban Indiának szuverenitása, egyéb joga és joghatósága van;
 - (c) az "egyik Szerződő Állam" és a "másik Szerződő Állam" kifejezés Magyarországot vagy Indiát jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - (d) a "személy" kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot, a személyi egyesülést és minden más jogalanyt, amely a Szerződő Állam hatályos adójogszabályai alapján adóalanynak tekintendő;
 - (e) a "társaság" kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
 - (f) az "egyik Szerződő Állam vállalkozása" és "a másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - (g) a "nemzetközi forgalom" kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
 - (h) az "illetékes hatóság" kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) India esetében a Pénzügyminisztérium Központi Kormányzóságát (Bevételi Főosztály) vagy annak meghatalmazott képviselőjét;
 - (i) az "állampolgár" kifejezés jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki rendelkezik valamelyik Szerződő Állam állampolgárságával;

(ii) minden olyan jogi személyt, személyegyesülést, egyesülést, társaságot vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri.

(j) az "adóév" kifejezés jelenti:

(i) India esetében a pénzügyi évet, amely április elsején kezdődik;

(ii) Magyarország esetében a naptári évet;

(k) az "adó" kifejezés indiai vagy magyar adót jelent, ahogy a szövegösszefüggés kívánja, amelybe semmilyen olyan összeg nem tartozik bele, amelyet az Egyezmény hatálya alá tartozó adókkal kapcsolatos bármilyen késedelem vagy mulasztás kapcsán kell fizetni vagy amely ezen adókkal kapcsolatosan kirótt bírságot vagy büntetést jelent.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek — amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván — olyan jelentése van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban az adott időpontban azokra az adókra vonatkozóan jelentenek, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, azzal, hogy az ezen Állam adójogszabályai szerinti értelmezés irányadó, szemben az Állam egyéb jogszabályaiban található értelmezéssel.

4. Cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az "egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy" kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, tartózkodási helye, üzletvezetési helye, a bejegyzés helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles, valamint magában foglalja az Államot és annak helyi hatóságát is. Nem foglalja azonban magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban a Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van. Ha nem lehet meghatározni azt az Államot, amelyben a tényleges üzletvezetés helye található, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

5. Cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a "telephely" kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A "telephely" kifejezés magába foglalja különösen:

- (a) az üzletvezetés helyét;
- (b) a fiókot;
- (c) az irodát;
- (d) a gyárat;
- (e) a műhelyt;
- (f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület vagy az építési, beszerelési vagy összeszerelési munkálat, vagy az azzal kapcsolatos felügyeleti tevékenység csak akkor képez telephelyet, ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység kilenc hónapnál tovább tart.

4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősítendő "telephelynek":

(a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

(b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

(c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

(e) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az (a)-(e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül amennyiben egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés vonatkozik — a másik Szerződő Állam vállalkozásának érdekében tevékenykedik, úgy e vállalkozás az először említett Államban telephellyel rendelkezőnek tekintendő azon tevékenységek vonatkozásában, amelyeket ez a személy a vállalkozás számára végez, ha e személy:

(a) felhatalmazással rendelkezik, amellyel rendszeresen él, hogy ebben az Államban a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében; vagy

(b) nem rendelkezik ilyen felhatalmazással, de az először említett Államban rendszeresen olyan javak vagy áruk készletét tartja fenn, amelyekből a vállalat nevében rendszeresen javakat, árukat szállít; vagy

(c) az először említett Államban rendszeresen megrendeléseket biztosít teljes egészében, vagy majdnem teljes egészében a vállalkozásnak magának, vagy a vállalkozásnak és e vállalkozást ellenőrző, e vállalkozás által ellenőrzött vagy ugyanazon ellenőrzésnek alávetett más vállalkozásoknak.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő az egyik Szerződő Államban telephellyel rendelkezőnek csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek szokásos üzleti tevékenységük keretében járnak el. Amennyiben azonban az ilyen képviselő tevékenységét teljes egészében, vagy majdnem teljes egészében a vállalkozás érdekében fejt ki, nem tekintendő a jelen bekezdés értelmében vett független képviselőnek.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az "ingatlan vagyon" kifejezés azt jelenti, amit annak a Szerződő Államnak joga szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőgazdasági üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó, vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései alkalmazandók a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is.

7. Cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban ott lévő telephely útján tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége a másik Államban megadóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephely útján, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne, azonos vagy hasonló feltétel mellett és teljesen függetlenül tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikknek a rendelkezéseit.

8. Cikk

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása hajók, légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az Államban adóztatható.

A "nyereség" kifejezés magába foglalja azt a jövedelmet, amelyet a vállalkozás a nemzetközi forgalomban üzemeltetett konténerek használatából, fenntartásából vagy bérletéből szerez (beleértve a pótkocsikat, uszályokat és az ilyen konténerek

szállításához használt felszereléseket), ha ez a jövedelem az ilyen vállalkozás hajók és légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereségével függ össze.

2. Jelen Cikk alkalmazásában a bankszámlán keletkező olyan kamat, ide nem értve a lekötött betéteket, amely közvetlenül hajók, vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetésével kapcsolatos pénzeszközből származik, ilyen hajók és légijármű üzemeltetéséből származó nyereségnek tekintendő és a 11. Cikk rendelkezései az ilyen kamatra nézve nem alkalmazandók.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikban olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá — és adóztat meg ennek megfelelően —, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és szükség esetén a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztetnek egymással.

10. Cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban megadóztatható.
2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát. Jelen bekezdés nem érinti a társaság adózását azon nyereség vonatkozásában, amelyből az osztalék kifizetésre került.
3. E Cikk alkalmazásában az "osztalék" kifejezés részvényekből vagy egyéb, nyereségből való részesedést biztosító jogokból — kivéve a hitelköveteléseket — származó jövedelmet jelent, valamint egyéb olyan társasági jogokból származó jövedelmet, amelyek ugyanolyan adózási elbánás alá esnek, mint a részvényekből származó jövedelem annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a felosztást végző társaság belföldi illetőségű.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell — az esettől függően — alkalmazni.
5. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban megadóztatható.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik ezen korlátozás alkalmazási módját.

3. *A 2. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az egyik Szerződő Államban keletkezett kamat mentes az adózás alól ebben az Államban, feltéve, hogy a kamat kedvezményezettje és tényleges haszonhúzója:*

(i) a másik Szerződő Állam Kormánya, politikai egysége vagy helyi hatósága; vagy

(ii) a másik Szerződő Állam Központi Bankja; vagy

(iii) (a) a magyar Eximbank; vagy

(b) a Magyarországon belföldi illetőségű személy, ha a kamatot a magyar Eximbank által nyújtott, garantált vagy biztosított hitel, vagy az általa nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsön vonatkozásában fizették; vagy

(iv) (a) az Indiai Export Import Bank (Exim Bank); vagy

(b) Indiában belföldi illetőségű személy, ha a kamatot az Indiai Export Import Bank (Exim Bank) által nyújtott, garantált vagy biztosított hitel, vagy az általa nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsön vonatkozásában fizették; vagy

(v) bármely más bank vagy állami pénzügyi intézmény, amelyről a két Szerződő Állam kölcsönösen megegyezett.

4. E Cikk alkalmazásában a "kamat" kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár jelzáloggal biztosított, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és különösen az állampapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó

prémiumokat és díjakat. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást folytat ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell — az esettől függően — alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha annak fizetője az Állam maga, annak politikai egysége, helyi hatósága, vagy ott belföldi illetőségű személy. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

7. Amennyiben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

12. Cikk

JOGDÍJ ÉS A MŰSZAKI SZOLGÁLTATÁSÉRT JÁRÓ DÍJ

1. A jogdíj és a műszaki szolgáltatásért járó díj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban megadóztatható.

2. Az ilyen jogdíj vagy műszaki szolgáltatásért járó díj azonban abban a Szerződő Államban is megadóztatható, ahol keletkezik, ezen Állam jogszabályai szerint, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj haszonhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj bruttó összegének 10 százalékát.

3. (a) *E Cikk alkalmazásában a "jogdíj" kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotás, beleértve a mozgóképfilmeket és a*

rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy szalagokat, szerzői joga, bármilyen szabadalom, védjegy, ipari minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás, vagy műhold, kábel, optikai szál vagy hasonló technológia útján történő továbbítás használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelés használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

(b) A "műszaki szolgáltatásért járó díj" kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet üzletvezetési, műszaki vagy tanácsadói szolgáltatásért nyújtanak, beleértve a műszaki vagy egyéb személyzet által történő szolgáltatást, ide nem értve azonban az Egyezmény 14. és 15. Cikkében említett szolgáltatásokért járó kifizetést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj keletkezik, üzleti tevékenységet folytat, ott lévő telephely útján, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást folytat és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen e telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj és a műszaki szolgáltatásért járó díj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha annak fizetője az Állam maga, annak politikai egysége, helyi hatósága, vagy ott belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat vagy műszaki szolgáltatásért járó díjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, az egyik Szerződő Államban telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatban a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat vagy műszaki szolgáltatásért járó díjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat vagy műszaki szolgáltatásért járó díjat úgy kell tekinteni, mint ami abban a Szerződő Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj hasznahúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj összege ahhoz a használatához, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat vagy a műszaki szolgáltatásért járó díjat fizető személy és a jogdíj vagy a műszaki szolgáltatásért járó díj hasznahúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

13. Cikk

ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlanvagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban megadóztatható.
2. Egy olyan vállalat alaptőkéjében való részesedés elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona közvetlenül vagy közvetve főleg az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlanvagyomból áll, ebben az Államban megadóztatható.
3. Az a nyereség — ide nem értve azt, amelyről a jelen Cikk 2. bekezdése rendelkezik —, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.
4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légi jármű vagy az ilyen hajók és légi jármű üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
5. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű vállalatban — a 2. bekezdésben említetteken kívül — fennálló tulajdoni részesedés elidegenítéséből származó nyereség ebben az Államban megadóztatható.
6. E Cikk előző bekezdéseiben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szakmai szolgáltatásokból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve a következő feltételek fennállása esetén, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható:

- (a) ha a személynek tevékenysége folytatása céljából rendszeresen rendelkezésére álló állandó bázisa van a másik Szerződő Államban, ebben az esetben a

jövedelemnek csak olyan része adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amely ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

(b) ha a személy a másik Szerződő Államban egy időszakban vagy időszakokban összesen 183 napot vagy azt meghaladóan tartózkodik bármely, az adott adóévben kezdődő vagy végződő 12 hónapos időszakon belül, ez esetben jövedelmének csak azon része adóztatható ebben a másik Államban, ami ebben a másik Államban kifejtett tevékenységéből keletkezett.

2. A "szabad foglalkozás" kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, sebészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18., 19. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás ebben a másik Államban megadóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben

(a) a kedvezményezett a másik Államban nem tartózkodik összesen 183 napnál hosszabb időszakban vagy időszakokban az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely 12 hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

(c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű

fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott díjazás ebben az Államban adóztatható.

16. Cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

1. Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatóságának tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 7., 14., 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színházi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban megadóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14., 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény alapján fejtik ki. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a művész vagy sportoló belföldi illetőségű.

18. Cikk

NYUGDÍJAK

1. A nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkáért, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet Magyarország kötelező nyugdíjrendszere alapján korábbi, nem önálló munkáért indiai illetőségű személynek fizetnek, csak Magyarországon adóztatható.

3. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, minden olyan nyugdíj, melyet India, vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet, vagy az ezek által létrehozott alapokból fizetnek korábbi, nem önálló munkáért magyar illetőségű személynek, csak Indiában adóztatható.

19. Cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy magánszemélynek ezen Államnak, politikai egységének vagy helyi hatóságainak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

(b) Ezek a díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. A 15., 16., 17. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

TANULÓK

1. A tanuló vagy ipari és kereskedelmi tanuló, aki közvetlenül a másik Szerződő Államba való utazása előtt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki ebben a másik Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható ebben a másik Államban:

(a) e másik Államon kívül belföldi illetőségű személytől fenntartása, tanulmányai vagy képzése céljára kapott kifizetések tekintetében; és

(b) az olyan munkáért kapott díjazások tekintetében, melyet ebben a másik Szerződő Államban fejt ki, ha a munka elvégzése tanulmányának vagy gyakorlatának követelménye.

2. E Cikk kedvezményei csak olyan időtartamra vonatkoznak, amely a vállalt képzés vagy a gyakorlat teljesítéséhez ésszerűnek és szokásosnak minősül, azonban e Cikk kedvezményeit a magánszemély semmi esetben sem élvezheti a másik Államba történő első megérkezésének időpontját követő hét folytatólagos év elteltével.

21. Cikk

TANÁROK ÉS OKTATÓK

1. Az a tanár vagy oktató, aki kizárólag abból a célból utazik két évet meg nem haladó időtartamra az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat (beleértve a kutatást) folytasson egyetemen, főiskolán vagy más elismert intézetben ebben a Szerződő Államban, és aki közvetlenül elutazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, mentes az adó alól az elsőként említett Szerződő Államban minden olyan díjazás tekintetében, amelyet ilyen oktató vagy kutató tevékenységért kap, az ebbe a Szerződő Államba ilyen célból tett első utazásának időpontjától számított két évet meg nem haladó időtartamra.

2. E Cikk előző rendelkezései nem alkalmazandók arra a díjazásra, amelyet a tanár vagy oktató kutatómunkáért kap, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

3. Az 1. bekezdés alkalmazásában az "elismert intézet" olyan intézetet jelent, amelyet az illető Állam illetékes hatósága ilyen értelemben elismert. Az egyik Szerződő Államnak az intézetet elismerő illetékes hatósága az így elismert intézet nevét közli a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával.

22. Cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének ezen Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznélzója a másik Szerződő Államban ott lévó telephely révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban ott lévó állandó bázis segítségével szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell — az esettől függően — alkalmazni.

3. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévó forrásokból szerez jövedelmet lottó, keresztretjtvény, versenyek — beleértve a lóversenyt —, kártyajáték és bármely fajta szerencsejáték vagy bármilyen formájú vagy természetű hazardjáték vagy fogadás formájában, ezen jövedelem a másik Szerződő Államban adóztatható.

23. Cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Indiában adóztatható, Magyarország a (b) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

(b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Indiában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Indiában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Indiában adóztatható ilyen jövedelemtéttelekre esik.

2. Indiában a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben az Indiában belföldi illetőségű személy olyan jövedelemet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Magyarországon adóztatható, India lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval, akár közvetlenül, akár forrásnál történt levonással. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelemadónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható ilyen jövedelemre esik.

3. Ha ezen Egyezmény bármelyik rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az Államban, ez az Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

24. Cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az adózás és az azzal összefüggő kötelezettség, amelynek ezen másik Állam állampolgárai azonos körülmények között, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, ez a rendelkezés azokra személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint a másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amelyet belföldi illetőségű személyeinek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más kifizetés az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 4. bekezdésének vagy a 12. Cikk 4. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, nem vethetők az elsőként említett Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adózás és az azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései — tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire — bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint számára az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései olyan adózást eredményeznek vagy fognak eredményezni, amely nincs összhangban ezen Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják meg. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek.

26. Cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni azt a tájékoztatást (beleértve a dokumentumokat), amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezen személyek, illetve hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel az információt. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

- (a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;
- (b) olyan tájékoztatás nyújtására (beleértve a dokumentumokat), amely ennek vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
- (c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy olyan tájékoztatás nyújtására, amelynek felfedése ellentmondana a közrendnek.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI KÉPVISELŐK ÉS KONZULI TISZTSÉGVISELŐK

Az Egyezmény semmilyen módon sem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságait.

28. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok írásban, diplomáciai úton értesítik egymást ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges, a vonatkozó jogszabályaik által előírt eljárás teljesítéséről.
2. Ez az Egyezmény e Cikk 1. bekezdésében hivatkozott értesítések közül a későbbi kézhezvételét követő 30 nap elteltével lép hatályba.
3. Az Egyezmény rendelkezései alkalmazandók:
 - (a) Indiában: az olyan jövedelem tekintetében, amely az Egyezmény hatályba lépésének naptári évét követő április hónap első napján vagy az után kezdődő bármely adóévben keletkezik,
 - (b) Magyarországon: az olyan jövedelem tekintetében, amely az Egyezmény hatályba lépésének naptári évét követő január hónap első napján vagy az után kezdődő bármely adózási évben keletkezik.
4. A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Indiai Köztársaság Kormánya között, 1986. október 30-án, Új-Delhiben aláírt Egyezmény a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén és az ugyanezen a napon aláírt, az Egyezményhez kapcsolódó Jegyzőkönyv hatályát veszti, amikor jelen Egyezmény rendelkezései a 3. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően alkalmazandók.

29. Cikk

FELMONDÁS

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton, írásbeli felmondási értesítés adásával felmondhatja az Egyezményt, az Egyezmény hatálybalépésének napjától számított ötéves időszak lejártá után kezdődő bármely naptári év végét megelőzően legalább hat hónappal. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

(a) Indiában az olyan jövedelem tekintetében, amely azt a naptári évet követő április hónap első napján vagy az után kezdődő bármely adóévben keletkezik, amelyben a felmondásról szóló értesítést adják;

(b) Magyarországon az olyan jövedelem tekintetében, amely azt a naptári évet követő január hónap első napján vagy az után kezdődő bármely adózási évben keletkezik, amelyben a felmondásról szóló értesítést adják.

ENNEK HITELEŰL az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

KÉSZÜLT két eredeti példányban, Új-Delhiben, 2003. év november hó 3. napján magyar, hindi és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A szövegek közötti eltérések esetén az angol szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
nevében

Az Indiai Köztársaság
nevében

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság és az Indiai Köztársaság közötti, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény aláírásakor alulírottak megállapodtak abban, hogy a következő rendelkezések az Egyezmény szerves részét képezik:

A 6., 13. és 16. Cikkkel kapcsolatban:

A 6. és 13. Cikk 1. bekezdésére hivatkozással megállapítást nyert, hogy az ingatlan tulajdonból származó jövedelem, illetve ingatlan tulajdon elidegenítéséből származó nyereség mindkét Szerződő Államban megadóztatható. A 16. Cikkre hivatkozással megállapítást nyert, hogy az igazgatók tiszteletdíja és egyéb, az említett Cikkben szereplő hasonló kifizetések mindkét Szerződő Államban megadóztathatók.

A 7. Cikkkel kapcsolatban:

(a) Egy építési terület vagy építési, összeszerelési vagy beszerelési munkálat nyereségének meghatározásakor ennek a telephelynek abban a Szerződő Államban, amelyikben a telephely van, csak a telephely, mint olyan, tevékenységéből származó nyereség tudható be. Ha gép vagy berendezés kerül szállításra a vállalat központjából vagy a vállalat egy más (e Szerződő Államon kívül lévő) telephelyéről vagy (e Szerződő Államon kívül lévő) harmadik személytől ezekkel a tevékenységekkel kapcsolatban vagy azoktól függetlenül az ilyen szállítások értéke nem tudható be az építési terület vagy építési, összeszerelési vagy beszerelési munkálat nyereségének.

(b) A 3. bekezdés tekintetében megállapítást nyert, hogy az Indián kívül felmerült adminisztratív és általános költségek a jelen Egyezmény aláírásának időpontjában hatályos 1961. évi Indiai Jövedelemadó Törvény 44 C szakaszának előírásai alapján vonhatók le.

A 10. Cikkkel kapcsolatban:

Amikor az osztalékot fizető társaság Indiában belföldi illetőségű, a felosztott nyereség adóját úgy kell tekinteni, mint amit a részvényeseknél adóztattak, és az nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

A 10., 11. és 12. Cikkkel kapcsolatban:

A 10. (Osztalék), 11. (Kamat) és 12. (Jogdíj és műszaki szolgáltatásért járó díj) Cikk vonatkozásában, ha India és egy harmadik ország — amely tagja az OECD-nek — közötti, bármely Egyezményben, Megállapodásban vagy Jegyzőkönyvben India a forrásnál való adóztatását az osztalék, kamat, jogdíj vagy műszaki szolgáltatásért járó díj vonatkozásában a jelen Egyezményben az említett jövedelemfajtákra megállapított mértéknél vagy körnél alacsonyabb mértékre vagy kisebb körre korlátozza, a jelen Egyezmény szerint is ugyanaz a mérték vagy kör alkalmazandó, mint amelyeket az az Egyezmény, Megállapodás vagy Jegyzőkönyv az említett jövedelemfajtákra tartalmaz.

A 16. Cikkkel kapcsolatban:

Egy — a magyar gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény szerinti — társaság felügyelő bizottságának tagja által kapott díjazás a 16. Cikk rendelkezései alapján adózik.

A 20. és a 21. Cikkkel kapcsolatban:

E Cikk alkalmazásában egy magánszemély az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségűnek tekintendő, ha abban az Államban belföldi illetőségű abban az adóévben, amelyben meglátogatja a másik Szerződő Államot, vagy az azt közvetlenül megelőző adóévben.

A 24. Cikkkel kapcsolatban:

(a) Megállapítást nyert, hogy a 24. Cikk 2. bekezdésének előírásai nem értelmezhetők úgy, hogy megakadályozzák az egyik Szerződő Államot abban, hogy megadóztassa a másik Szerződő Állam egy társaságának az elsőként említett államban lévő telephelyének nyereségét olyan adómértékkel, amely magasabb az elsőként említett Szerződő Állam hasonló társaságának nyereségére kivetettnél, nem értelmezhetők úgy sem, hogy ellentmondásban állnak a 7. Cikk 3. bekezdésének előírásaival. Az adómérték eltérése azonban nem haladhatja meg a 13 százalékpontot.

(b) Tekintet nélkül a 10. Cikk 5. bekezdésének és a 24. Cikk 2. bekezdésének a rendelkezéseire, az az Indiában belföldi illetőségű társaság, amelynek telephelye van Magyarországon, megadóztatható Magyarországon e telephelynek betudható nyereségre kivetett adón felül. Az ilyen további adó azonban nem haladhatja meg a vállalkozás telephelynek betudható nyereségének 10 százalékát, miután a nyereségből levonásra került egy magyar állampolgárságú társaság nyereségére kivethető adó és amely adót Magyarország kivetett a vállalkozás telephelynek betudható nyereségére.

ENNEK HITELEŰL az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Megállapodást aláírták.

KÉSZÜLT két eredeti példányban, Új-Delhiben, 2003. november hó 3. napján magyar, hindi és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A szövegek közötti eltérések esetén az angol szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
nevében

Az Indiai Köztársaság
nevében